

صفنیا نبی می شود؛ یوشیا پادشاه یهودا می شود ۶۴۰ ق.م.	ارمیا نبی می شود ۶۲۷ ق.م.	کتاب شریعت در معبد پیدا می شود ۶۲۲ ق.م.	خدمت صفنیا پایان می گیرد ۶۲۱ ق.م.	حقوق نبی می شود ۶۱۲ ق.م.
--	---------------------------------	---	---	--------------------------------

آمار حیاتی:

هدف:

بیرون آوردن مردم یهودا از بی تفاوتی و ترغیب آنها به بازگشت به سوی خدا

نویسنده:

صفنیا

مخاطبین:

یهودا و همه ملت‌ها

تاریخ نگارش:

احتمالاً نزدیک به پایان خدمت صفنیا (۶۲۱-۶۴۰ ق.م)، وقتی اصلاحات عظیم یوشیا شروع شد.

زمینه تاریخی:

یوشیا، پادشاه یهودا، سعی داشت گرایشهای شریرا نه‌ای را که دو پادشاه قبلی یهودا، منسی و آمون ایجاد کرده بودند، خنثی سازد. یوشیا قادر بود نفوذ خود را گسترش دهد زیرا در آن زمان ابر قدرت نیرومندی وجود نداشت که منطقه را زیر سلطه خود داشته باشد (آشور به سرعت رو به اضمحلال بود). نبوت صفنیا شاید عامل محرکه در اصلاحات یوشیا بود. صفنیا هم‌عصر با ارمیا بود.

آیه کلیدی:

«ای تمام متواضعانی که احکام او را به‌جا می‌آورید، به‌سوی خداوند بازگشت نمایید؛ به راستی عمل کنید و در حضور خداوند فروتن شوید تا شاید شما را از غضب خود در آن روز هلاکت مصون بدارد» (۳:۲).

مکان مهم:

اورشلیم

اندوه توانگاه، رنج و عذاب طولانی، بی‌عدالتی بی‌وقفه، اذیت و آزار مداوم، و مجازات قریب‌الوقوع، موجب یأس و ناامیدی می‌شود. آنگاه که برای یافتن راه حل معضلی اندیشه خود را به‌کار می‌گیریم، و برای نجات به آسمانها نگاه می‌کنیم، آهی از ته دل بر آورده، می‌گوییم: «کاش...» بارقه‌ای کوچک از امید، به ما شجاعت می‌دهد که ادامه دهیم و تا به‌انتهای تحمل کنیم.

امید، پرتو نقره‌ای طلوع خورشید است از میان آسمان سیاه طوفانی؛ کلمات تسلی‌بخشی است در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان؛ دریافت نامه‌ای است از دوردستها؛ نخستین پرنده بهاری است نشسته بر روی شاخه پوشیده از برف؛ رؤیت خط پایان مسابقه است. امید، رنگین کمان است و نغمه‌ای زیبا و حرکتی است مهربان. امید شناخت خدا است و آرام گرفتن در محبت او.

صفنیا به‌عنوان نبی خدا ملزم بود حقیقت را اعلام کند. او این کار را آشکارا انجام داد، و مجازات قطعی و تنبیه شدید همه کسانی را که از خدا سرپیچی می‌کردند، اعلام داشت. غضب خدا همه چیز را از روی زمین کند و نابود کرد. «انسان‌ها و حیوانات، پرندگان هوا و ماهیان دریا را از بین خواهیم برد» (۳:۱). هیچ موجود زنده‌ای در سرزمین یهودا از مرگ خلاصی نخواهد یافت. و این روز وحشتناک خیلی زود فرا خواهد رسید: «آن روز هولناک نزدیک است و به‌سرعت فرا می‌رسد. آن روز، روزی است که غضب خداوند افروخته می‌شود. روز سختی و اضطراب است، روز خرابی و ویرانی، روز تاریکی و ظلمت، روز ابرها و سیاهی‌ها» (۱:۱۴و۱۵). شخص می‌تواند احساس پریشانی و افسردگی مخاطبین صفنیا را حس کند. خدا ایشان را خطاکار اعلام داشت و به مرگ محکوم ساخت.

اما در بطن این بیابیه وحشتناک، امیدی وجود دارد. فصل اول از نبوت صفنیا آکنده است از وحشت. اما در فصل دوم، نجوای وعده شنیده می‌شود: «ای تمام متواضعانی که احکام او را به‌جا می‌آورید، به‌سوی خداوند بازگشت نمایید؛ به راستی عمل کنید و در حضور خداوند فروتن شوید تا شاید شما را از غضب خود در آن روز هلاکت مصون بدارد» (۳:۲). و چند آیه بعد درباره بازماندگان قبیله یهودا می‌خوانیم که خدا آنها را خواهد چرانید و مورد تفقد قرار خواهد داد (۷:۲).

بالاخره در فصل سوم، بندگان آرام به اوج خود می‌رسد و نجات و رهایی خدا را به کسانی که به او وفادارند اعلام می‌دارد. «ای اورشلیم با شادی سرود بخوان، ای اسرائیل بانگ شادی بر آور! زیرا خداوند مجازات تو را از تو دور کرده... خود خداوند، پادشاه اسرائیل، در میان تو است، پس دیگر بلا تو را نخواهد ترسانید» (۳:۱۴و۱۵). این امیدی واقعی است که در شناخت عدالت خدا و محبتش برای قومش ریشه دارد.

وقتی صفنیا را می‌خوانید، به سخنانی که درباره مجازات است، به‌دقت گوش کنید. خدا گناه را سرسری نمی‌گیرد، و آن را مجازات خواهد کرد. اما با سخنان امیدبخش قوت قلب بگیرید، این سخنان که می‌گوید خدای ما سلطنت خواهد کرد و قومش را نجات خواهد داد. تصمیم بگیرید که جزو باقیمانده وفاداری باشید که با فروتنی خداوند زنده را می‌پرستند و از او اطاعت می‌کنند.

یهودا (حکومت جنوبی) سقوط می کند ۵۸۶ ق.م.	دومین حمله بابل به یهودا ۵۹۷ ق.م.	اولین اسرا به بابل برده می شوند ۶۰۵ ق.م.	یوشیا در جنگ کشته می شود ۶۰۹ ق.م.
---	--	---	--

تقسیم بندی کلی:

- ۱- روز غضب (۱:۱-۸:۳)
 - ۲- روز امید (۳:۹-۲۰)
- صفنیا به مردم یهودا هشدار داد که اگر از توبه کردن خودداری کنند، تمامی ملت، از جمله مردم اورشلیم، از میان خواهند رفت. مردم می دانستند که خدا عاقبت آنها را برکت خواهد، اما صفنیا تأکید کرد که اول مجازات خواهد بود و بعد برکت. این مجازات، فقط مجازات گناه نخواهد بود، بلکه فرایند اصلاح مردم نیز خواهد بود. اگر چه ما در دنیای سقوط کرده ای زندگی می کنیم که شیطان آن را از هر طرف احاطه کرده است، می توانیم به استقرار فرمانروایی بی عیب خدا امید داشته باشیم و الآن اجازه دهیم خدا برای اصلاح ما و زدودن گناهانمان، ما را تنبیه کند.

موضوع های مهم

موضوع	توضیحات	اهمیت موضوع
روز مجازات	نابودی نزدیک بود زیرا یهودا از خداوند روی بر تافته بود. مردم به پرستش بعل و ملوک و عناصر طبیعت روی آورده بودند. حتی کاهنان مراسم بت پرستی را با ایمان به خدا در آمیخته بودند. مجازات الهی برای گناه در راه بود.	برای خلاصی از مجازات خدا باید به او گوش دهیم، تنبیه او را بپذیریم، به او اعتماد کنیم و مطابق راهنمایی و هدایت او عمل نماییم. اگر او را به عنوان خداوند خود بپذیریم، می توانیم از محکومیت خلاصی بیابیم.
بی اعتنایی به خدا	اگر چه گاه و بیگاه تلاشهایی برای تجدید عهد می شد، یهودا برای گناهانش هیچ تأسفی نمی خورد. مردم سعادتمند بودند و دیگر خدا برایشان مهم نبود. درخواست خدا از مردم یهودا برای داشتن زندگی درستکارانه تأثیری بر فکر ایشان نداشت، زیرا امنیت و ثروت، باعث بی تفاوتی آنان شده بود.	اجازه ندهید آسودگی مادی سدی در مقابل وقتتان به خدا شود. کامیابی می تواند نوعی حالت غرور و خود کفایی در شما به وجود آورد. تنها راه حل این است که بپذیرید پول ما را نجات نخواهد داد و ما نیز نمی توانیم خود را نجات دهیم. تنها خدا می تواند ما را نجات بخشد و بی اعتنایی ما را نسبت به امور روحانی درمان کند.
روز شادی	روز مجازات روز شادی نیز خواهد بود. خدا همه کسانی را که با قومش بد رفتاری می کنند، مجازات خواهد کرد. او با زدودن همه گناهان و شرارت ها، قومش را پاک خواهد ساخت. خدا قومش را احیا خواهد کرد و به آنها امید خواهد بخشید.	وقتی مردم از گناه پاک شوند، آسودگی و امید زیادی به دست خواهند آورد. تجربیات ما امروز هر قدر سخت باشد، می توانیم چشم انتظار روز جشن و شادی باشیم، روزی که خدا کاملاً ما را احیا خواهد کرد. آن روز واقعاً روز شادی ما خواهد بود.

۱- روز غضب

صفینا نابودی یهودا را پیشگویی می کند

این است پیامی که خداوند در دوران سلطنت یوشیا (پسر آمون)، پادشاه یهودا، به صفینا داد. (صفینا پسر کوشی، کوشی پسر جدلیا، جدلیا پسر امریا، و امریا پسر حزقیای پادشاه بود.)

خداوند می فرماید: «همه چیز را از روی زمین محو و نابود خواهم کرد. انسانها و حیوانات، پرندگان هوا و ماهیان دریا را از بین خواهم برد. انسان شرور با همهٔ بتهایی که می پرستد نابود خواهد شد.

«یهودا و اورشلیم را مجازات می کنم. آثار و بقایای پرستش بعل را از بین می برم بطوری که دیگر اسمی از کاهنان بت بعل باقی نماند. ^۵آنانی را که بر بامها، آفتاب و ماه و ستارگان را پرستش می کنند و نیز کسانی را که مرا می پرستند و به من سوگند وفاداری یاد می کنند ولی در عین حال بت مولک را نیز می پرستند، هلاک خواهم کرد. ^۶آنانی را که از پیروی من برگشته اند و کسانی را که نزد من نمی آیند و از من راهنمایی نمی خواهند از بین خواهم برد.»

^۷در حضور خداوند خاموش باش، زیرا روز داوری او فرا رسیده است. خداوند قوم خود را برای کشته شدن آماده می سازد. او دشمنان آنها را دعوت کرده تا

۱:۱
۲۸:۲۳-۱:۲۲
۲۶:۳۵-۱:۳۴

۲:۱
۲۰:۱۵-۲۲:۲۲
اش ۱۱:۶
حز ۲۹-۲۷:۳۳

۴:۱
۷:۴-۲۳:۱۵
توا ۷:۳۳-۳۴

۵:۱
لاو ۵:۲۰
۲:۲۳-۲۱:۵۳
اعما ۴:۷

۶:۱
اش ۲۲:۴۳
روم ۱۱:۳

۷:۱
حز ۲۱-۱۷:۳۹

کنعانی ها. در کنعان خدایان متعددی وجود داشت، اما بعل خدای اصلی بود؛ بعل مظهر قدرت و حاصل خیزی بود. خدا بسیار ناخشنود بود که قومش به بعل روی آورده اند. **۶-۴:۱** تاریخ آکنده است از بت و بت پرستی؛ حتی امروز نیز بت پرستی رواج دارد. بت هر چیزی است که بیش از خدا مورد احترام انسان باشد. اما عاقبت ثابت خواهد شد که بتهایی ارزشمند، و خدای حقیقی پیروز خواهد شد. فقط خدا را جستجو کنید (متی ۶:۳۳) و هیچ خدای دیگری را بر او مقدم ندانید (خروج ۳:۲۰).

۵:۱ مردم چندین خدا را می پرستیدند، هم خداوند را و هم سایر خدایان آن سرزمین را. آنها «بهترین» نوع بت پرستی را به ایمان واقعی به خدا افزودند؛ همین امر آنان را فاسد کرد. یکی از این خدایان، مولک، خدای ملی عمونی ها بود. پرستش مولک شامل قربانی کودکان می شد که گناهی نفرت انگیز بود. از زمان موسی، به اسرائیلی ها درباره عبادت خدایان دروغین هشدار داده شده بود (لاویان ۲۱:۱۸؛ ۵:۲۰)، اما آنها اعتنایی نکردند.

۷:۱ بسیاری فکر می کنند که تحقق این پیشگویی ها مربوط به دو زمان است: یکی به آینده نزدیک (کمی بعد از آنکه این پیشگویی صورت گرفت) و دیگری به آینده دور (احتمالاً در زمان های آخر). روز مجازات و قتل عام شدید در زمان حیات این مردم رخ داد، زمانی

۱:۱ صفینا در زمان یوشیا، پادشاه یهودا، نبوت می کرد (۶۰۹-۶۰۶ ق.م). یوشیا در طلب خدا بود؛ در طول سلطنت او بود که کتاب شریعت در خانه خدا پیدا شد. یوشیا پس از خواندن آن، دست به اصلاحات مذهبی گسترده ای زد (۲ پادشاهان ۲۲:۱-۲۳:۲۵). صفینا به مردم هشدار می داد که اگر از گناهانشان دست نکشند مجازات خواهند شد؛ او با این کار، به این اصلاحات کمک می کرد. با اینکه این اصلاحات عظیم باعث شد مردم به سوی خدا بیایند، اما بت پرستی را ریشه کن نساخت؛ اثر آن فقط برای مدت کوتاهی دوام داشت. دوازده سال بعد، بابل یهودا را تسخیر کرد و ساکنان آن را به تبعید برد.

۲:۱ بالاترین مرجع قدرت یعنی خدا به وضوح به مردم یهودا هشدار می داد. ایشان از گوش دادن به او امتناع ورزیدند؛ علتش یا این بود که به نبی خدا شک داشتند و نتیجتاً باور نمی کردند که پیغام او از جانب خدا است، یا به خود خدا شک داشتند و نتیجتاً باور نمی کردند او به آنچه که می گوید عمل خواهد کرد. اگر ما از گوش دادن به کلام خدا یعنی به کتاب مقدس، امتناع ورزیم، به اندازه مردم یهودا کوتاه بین خواهیم بود.

۴:۱ وقتی اسرائیلی ها به سرزمین موعود رسیدند، آن را از ساکنان بت پرست کنعانی اش کاملاً پاک نکردند. اسرائیلی ها به تدریج شروع کردند به پرستش خدایان

سرزمین یهودا را غارت کنند.^۸ خداوند می‌فرماید: «در آن روز داوری، رهبران و رؤسای یهودا و تمام کسانی را که از رسوم بت پرستان پیروی می‌کنند مجازات خواهم کرد.^۹ آری، آنانی را که در پرستش خود، روشهای کافران را بکار می‌برند و نیز کسانی را که کشتار و غارت می‌کنند تا معابد خدایان خود را پر سازند، مجازات خواهم کرد.^{۱۰} در آن روز صدای ناله و فریاد از دروازه‌های اورشلیم به گوش خواهد رسید و صدای نعره دشمن از تپه‌ها شنیده خواهد شد.^{۱۱} ای بازاریان اورشلیم، از غم و غصه شیون کنید، زیرا تمام تاجران حریص شما نابود خواهند شد.

^{۱۲} «در آن روز، با چراغ در اورشلیم خواهم گشت و کسانی را که با خیال راحت گناه می‌ورزند و گمان می‌کنند که من کاری به کارشان ندارم، پیدا کرده مجازات خواهم نمود.^{۱۳} اموالشان را به دست دشمن خواهم داد و خانه‌هایشان را با خاک یکسان خواهم کرد. خانه‌ها خواهند ساخت، ولی نخواهند توانست در آنها ساکن شوند. تاکستانها غرس خواهند کرد، ولی هرگز شراب آنها را نخواهند نوشید.»

۸:۱
اش ۱۰:۱۲؛ ۲۴:۲۱-۲۳

۹:۱
نح ۵:۱۵

۱۰:۱
۲ تو ۳:۱۴
نح ۳:۳۳؛ ۱۲:۳۹

۱۱:۱
جز ۲:۱۲
هو ۷:۱۸

۱۲:۱
ار ۱۶:۱۶
عا ۱:۳۱
عو ۶

۱۳:۱
تث ۲۸:۳۰
اش ۵:۹
عا ۱۱:۵

یوشیا آخرین پادشاه نیک یهودا بود. تلاشهای دلیرانه او برای اصلاح قوم و باز گرداندن آنها به‌سوی خدا احتمالاً از صفینیا تأثیر می‌پذیرفت.
روزی خواهد آمد که خدا در مقام داور، همه ملت‌ها را شدیداً تنبیه خواهد کرد. اما پس از مجازات، به همه کسانی که به او وفادار بوده‌اند، رحمت نشان خواهد داد.
همه ما به‌خاطر ناطاعتی از خدا مجازات خواهیم شد؛ اما اگر به او وفادار بمانیم، او به ما رحمت نشان خواهد داد.
ارمیا (۵۸۶-۵۸۷ ق.م.)

تجو حاکم

پیغام اصلی

اهمیت پیغام

نبی معاصر

صفینیا

صفینیا به‌عنوان نبی از سال ۶۴۰-۶۲۱ ق.م. به یهودا خدمت کرد

خواسته‌های خود رفتند، و از آنجا که از گناهانشان راضی و به خدا بی‌اعتنا بودند، خدا برای مجازات آنها از بابلی‌ها استفاده خواهد کرد. هیچیک از ایشان نخواهد توانست از مجازات خدا خلاصی یابد؛ برای ایشان هیچ جایی برای مخفی شدن وجود نخواهد داشت.

۱۲:۱ و ۱۳ برخی از مردم خدا را پدربزرگی می‌دانند که در آسمان است و دوست دارد دور و برش شلوغ باشد؛ ایشان او را قدرتی واقعی برای شکل بخشیدن به زندگی انسان امروزی به حساب نمی‌آورند. آنها به قدرت یا مجازات آتی او ایمان ندارند. اما خدا مقدس است، بنابراین هر کسی را که دوست دارد در گناه زندگی کند و به او بی‌اعتنا است و عدالت برایش بی‌اهمیت است، به‌شدت مجازات کرده، با عدل و انصاف تنبیه خواهد نمود. وقتی مردم به خدا بی‌اعتنا هستند، تمایل دارند که فکر کنند خدا نیز نسبت به آنها و به گناهشان بی‌اعتنا است.

که بابل به سرزمین اسرائیل تجاوز کرد. برخی از محققین این پیشگویی‌ها را که درباره مجازات است، به وقایعی که تماماً در آینده رخ خواهد داد مربوط می‌دانند. نبی این پیشگویی‌ها را مربوط به آینده می‌دانست، اما نمی‌توانست تشخیص دهد که آنها چه وقت یا به چه ترتیبی واقع خواهد شد.

۹:۱ و ۱۰ پوشیدن جامه‌های بت پرستان حاکی از علاقه به خدایان بیگانه و روشهای غریب بود. رهبران که می‌بایست نمونه‌های خوبی برای مردم باشند، رسوم بیگانگان را به‌جا می‌آوردند؛ به این ترتیب، با نادیده گرفتن احکام خدا در مورد عدم سازش با فرهنگ بت پرستان، بی‌اعتنایی خود را به خداوند نشان می‌دادند.

۱۲:۱ ۲۰ سال پس از این پیشگویی، بابلی‌ها وارد اورشلیم شدند، مردم را از محل اختفایشان بیرون کشیدند، و آنها را به اسارت بردند یا کشتند. از آنجا که مردم در پی

۱۴:۱ آن روز هولناک نزدیک است و بسرعت فرا می‌رسد. در آن روز مردان قدرتمند به تلخی خواهند گریست. ۱۵ آن روز، روزی است که غضب خداوند افروخته می‌شود. روز سختی و اضطراب است، روز خرابی و ویرانی، روز تاریکی و ظلمت، روز ابرها و سیاهی‌ها! ۱۶ شیپور به صدا در می‌آید، جنگ شروع می‌شود، شهرهای حصاردار و برجهای بلند واژگون می‌گردند. ۱۷ خداوند می‌فرماید: «شما را مثل آدم کوری که بدنال راه می‌گردد، درمانده خواهم نمود، چون نسبت به من گناه ورزیده‌اید. بنابراین، خون شما بر خاک ریخته خواهد شد و بدنهایتان همانجا روی زمین خواهد گندید.» ۱۸ در آن روز غضبِ خدا، طلا و نقره شما نخواهد توانست جان شما را از مرگ برهاند، زیرا تمام زمین از آتش غیرت او گداخته خواهد شد. او بسرعت زمین را از وجود ساکنان آن پاک خواهد ساخت.

۲ ای قومی که حیا ندارید، به خود آییند، ۲ پیش از آنکه داوری آغاز گردد و فرصت شما چون کاه بر باد رود، قبل از آنکه خشم خداوند فرو ریزد و روز هولناک غضب او فرا رسد. ۳ ای تمام متواضعانی که احکام او را بجا می‌آورید، بسوی خداوند بازگشت نمایید؛ به راستی عمل کنید و در حضور خداوند فروتن شوید تا شاید شما را از غضب خود در آن روز هلاکت مصون بدارد.

۱۴:۱
حز ۱۸:۱۶-۷
۱۵:۱
یول ۲:۲

۱۶:۱
اش ۱۵:۱۲-۲

۱۷:۱
تث ۲۹:۲۸-۲۹
مز ۳:۷۹؛ ۱۰:۸۳
ار ۲۲:۹؛ ۲۸
متی ۱۴:۱۵ و ۱۴

۱۸:۱
تث ۲۵:۲۱-۳۲
مز ۹۶:۴۹
صف ۸:۳

۲:۲
حز ۱۱:۳۳
روم ۴:۲
۲ پط ۹:۳
۳:۲
۲ پاد ۱۹:۲۸-۲۲
۲ تو ۱۵:۱۴-۷
مز ۹۸:۲۵
صف ۱۲:۳

بود. مردم فقط می‌بایست از گناهانشان دست می‌کشیدند، خود را فروتن می‌ساختند، و از خدا اطاعت می‌کردند. انبیای عهدعتیق اخبار ویرانی و نابودی را اعلام می‌کردند، اما یگانه راه خلاصی و امنیت را نیز به مردم عرضه می‌داشتند: یعنی دست کشیدن از گناه و عمل کردن به احکام خدا با فروتنی (میکاه ۸:۶).

۲-۱:۲ مجازات خدا بر ضد یهودا با هشدارهای فراوان همراه بود، از این رو مردم هیچ عذری نداشتند. خدا به آنها فرمود که (۱) با یکدیگر دعا کنند، (۲) درخواست نجات نمایند، و (۳) با فروتنی آنچه را که درست است انجام دهند. همان‌طور که خدا به یهودا هشدار داد، به ما نیز درباره روز داوری نهایی هشدار می‌دهد. ما نیز باید (۱) برای بخشایش گناهانمان دعا کنیم، (۲) از خدا بخواهیم ما را وارد حکومت آسمانی‌اش سازد، و (۳) با فروتنی از او اطاعت کنیم. وقتی زمان این کارها به پایان برسد، یعنی وقتی خدا برای داوری بیاید، نمی‌توانیم بگوییم: «چرا هیچ کس به من چیزی نگفت؟» امروز برای نجات به‌سوی خدا باز گردید.

۱۸:۱۴:۱ روز هولناک خداوند نزدیک بود؛ بابلی‌ها خیلی زود آمده، اورشلیم را نابود خواهند ساخت. روز خداوند برای ما نیز نزدیک است. خدا داوری نهایی و روز نابودی تمام دنیا را وعده می‌دهد. پیروزی بابلی‌ها درست به اندازه‌ای که صفینا پیشگویی کرد، قطعی و وحشتناک بود. روز نهایی داوری خدا نیز قطعی است، اما توانایی او برای نجات نیز قطعی است. برای رهایی از این داوری، تصدیق کنید که گناه کرده‌اید و گناهانتان مجازات به‌دنبال خواهد داشت و اینکه خودتان قادر به نجات خود نیستید و فقط خدا می‌تواند شما را رستگار سازد.

۱۸:۱ پول و ثروت در جای خود خوب است، اما در حضور خدا هیچ فایده‌ای برایمان ندارد. در این زندگی، پول می‌تواند دیدگاه ما را منحرف سازد و به ما احساس امنیت و قدرت بخشد. در روز داوری، فقط عمل کفاره‌کننده مسیح اهمیت خواهد داشت. تنها او است که می‌تواند ما را رهایی بخشد، به‌شرط اینکه به او ایمان آوریم. به پول اتکا نکنید؛ به مسیح اتکا کنید.

۲-۱:۲ برای اجتناب از داوری الهی هنوز فرصت باقی

اقوام همسایه تحت مجازات قرار خواهند گرفت

شهرهای غزه، اشلون، اشدود و عقرون، ریشه کن و ویران خواهند شد. ^{۴:۱} وای بر شما ای فلسطینی‌هایی که در ساحل دریا و در سرزمین کنعان زندگی می‌کنید، زیرا شما هم داوری خواهید شد. خداوند شما را به هلاکت خواهد رساند و حتی یک نفر از شما هم باقی نخواهد ماند. ^{۶:۱} زمینهای ساحلی شما مکانی برای شبانان و آغل گوسفندان خواهد شد. ^{۷:۱} بازماندگان قبیله یهودا، سرزمین شما را اشغال کرده گله‌های خود را در آنجا خواهند چرانید و خود در خانه‌های اشلون خواهند خوابید؛ زیرا خداوند با مهربانی از قوم خود یاد نموده خوشبختی آنها را باز خواهد گردانید.

^{۸:۱} طعنه‌های مردم موآب و عمون را شنیده‌ام که قوم مرا مسخره نموده، تهدید به اشغال سرزمینشان می‌کنند. ^{۹:۱} بنابراین، خداوند قادر متعال، خدای اسرائیل می‌فرماید: «به حیات خود قسم، موآب و عمون مثل سدوم و عموره از بین خواهند رفت و به محلی از خارها، گودالهای نمک و ویرانی ابدی تبدیل خواهند شد و بازماندگان قوم من آنها را غارت نموده، سرزمینهایشان را

۴:۲

ار ۲۵:۱۹ و ۴۷:۱-۷
عا ۸۶:۱

۵:۲

اش ۲۹:۳۱ و

۷:۲

مز ۸۵:۳-۳

عا ۱۴:۹

صف ۲۰:۳

۸:۲

مز ۸۴:۸۳

صف ۱۰:۲

^{۸:۲} موآبی‌ها و عمونی‌ها در شرق رود اردن زندگی می‌کردند، و اغلب به یهودا حمله می‌بردند. این اقوام که جدشان ثمره رابطه نامشروع لوط با دخترانش بودند (پیدایش ۱۹:۳۸-۳۸)، کموش و ملوک را می‌پرستیدند (پادشاهان ۱۱:۷). پادشاه موآب یک بار فرزندش را روی دیوار شهر قربانی کرد تا جلوی تجاوز دشمن را بگیرد (پادشاهان ۲۶:۳۶ و ۲۷). خدا آنها را به‌خاطر شرارت و نحوه رفتارشان با قومش مجازات کرد.

^{۱۱:۸-۲} اقوام همسایه، یعنی موآب و عمون، یهودا را مورد تمسخر قرار می‌دادند، اما خدا به آنها یادآوری کرد که «طعنه‌های مردم موآب و عمون را شنیده‌ام» است (۸:۲)، و اینکه «آنها مزد غرور خود را دریافت خواهند کرد» (۱۰:۲). بعضی اوقات به‌نظر می‌رسد که تمام دنیا خدا را مسخره می‌کنند و کسانی را که به او ایمان دارند به استهزا می‌گیرند. وقتی به مسخره و استهزا گرفته می‌شوید، به یاد داشته باشید که خدا می‌شوند و جواب خواهد داد. عاقبت، مطابق برنامه زمانی خدا، عدالت برقرار خواهد شد.

^{۹:۲} دو ملت موآب و عمون با رهایی لوط و دخترانش از نابودی دو شهر فاسد سدوم و عموره پا به عرصه وجود نهادند (پیدایش ۱۹). جالب است که ملت‌های موآب و عمون همانگونه نابود خواهند شد که آن دو شهر گناه‌آلود نابود شدند. سدوم و عموره مظهر نابودی کامل است، آنقدر کامل که محل دقیق این دو شهر هنوز کشف نشده است.

^{۸:۳-۴:۲} داوری خدا بر ملت‌ها امری فراگیر است: هیچ کس از آن خلاصی نخواهد یافت. او قوم خود را به‌خاطر گناهانشان مجازات می‌کند؛ اما او اقوام همسایه را نیز به‌خاطر شرارت، بت‌پرستی، و نحوه رفتارشان با قوم خدا تنبیه خواهد کرد.

^{۴:۲} فلسطینی‌ها در غرب رود اردن، در طول ساحل دریا زندگی می‌کردند. آنها که از زمان یوشع از دشمنان دیرین اسرائیل بودند، به بی‌رحمی شهرت داشتند. خدا آنها را به‌خاطر بت‌پرستی و آزار دائمی اسرائیل مجازات کرد. این چهار شهر جزو پنج شهر اصلی بودند. پنجمین شهر (جت) قبلاً نابود شده بود.

^{۷:۲} همه انبیا، حتی وقتی مرگ و نیستی را پیشگویی می‌کنند، از معدود باقیمانده‌ای سخن می‌گویند، یعنی از گروه کوچکی از قوم خدا که به او وفادار می‌مانند و خدا آنها را به سرزمین موعود باز می‌گرداند. با آنکه خدا فرمود که یهودا را نابود خواهد کرد، این وعده را نیز داد که باقیمانده کوچکی را نیز نجات خواهد داد؛ به این ترتیب به عهد اولیه خود در مورد حفظ نسل ابراهیم وفا می‌کرد (پیدایش ۱۷:۸-۴). خدا مقدس است و نمی‌تواند اجازه دهد گناه به بقای خود ادامه دهد. اما او به وعده‌های خود نیز وفادار است. او نمی‌تواند تا ابد از دست اسرائیل، یا از شما اگر فرزندش باشید، خشمگین باشد، زیرا او مانند پدری مهربان فرزندانش را دوست دارد و همیشه خیریت آنها را می‌خواهد.

تصرف خواهند کرد.»^{۱۰} آنها مزد غرور خود را دریافت خواهند کرد، زیرا به قوم خداوند قادر متعال اهانت نموده، ایشان را مسخره کردند.^{۱۱} خداوند بلاهای هولناکی بر سرشان خواهد آورد. او تمامی خدایان جهان را به تباهی خواهد کشانید و آنگاه همه اقوام در سرزمینهای خود او را عبادت خواهند نمود.^{۱۲} ای حبشی‌ها، شما هم به شمشیر او کشته خواهید شد.^{۱۳} خداوند قدرت خود را بضد آشور بکار خواهد برد و پایتخت بزرگ آن، نینوا را ویران نموده، به بیابانی خشک مبدل خواهد کرد.^{۱۴} آن شهر، چراگاه گوسفندان خواهد شد و انواع حیوانات وحشی در آن جای خواهند گرفت. خفاشها و جغدها در میان ویرانه‌هایش لانه می‌کنند و صدایشان از پنجره‌های خانه‌های متروک شنیده می‌شود. در آستانه خانه‌ها زباله جمع می‌شود و روکش زیبای ستونهای شهر که از چوب سرو بود، از بین می‌رود.^{۱۵} این شهر مستحکم که چنان در امنیت بود که با خود می‌گفت: «در تمام دنیا شهری مانند من وجود ندارد!» ویران شده، لانه حیوانات خواهد گردید! هر که از آنجا بگذرد سر خود را از بهت و حیرت تکان خواهد داد.

اورشلیم تحت مجازات قرار خواهد گرفت

۳ وای بر اورشلیم نجس و گناهکار، شهر ظلم و جنایت! شهری که به صدای خداوند گوش نمی‌دهد و اصلاح‌پذیر نیست؛ به خداوند توکل نمی‌کند و به او نزدیک نمی‌شود.

۱۰:۲

اش ۱۰:۱۶

ار ۳۱:۲۸؛ ۴۸

دان ۲۱:۵

عو ۴:۳

صف ۸:۲

۱۱:۲

یول ۱۱:۲

۱۲:۲

اش ۳:۲۰؛ ۴:۴۳

۱۳:۲

نح ۷:۳

۱۴:۲

لاو ۱۱:۱۳

تث ۱۸:۱۱؛ ۱۴

مز ۶:۱۰۲

اش ۱۱:۱۴؛ ۲۳:۳۴

۱۵:۲

اِباد ۸:۷

اش ۷۸:۲۲؛ ۱۴:۱۲؛ ۱۰

مراثی ۱۶:۵؛ ۲

متی ۳۹:۲۷

۱:۳

ار ۶:۶

۲:۳

مز ۲۲:۷۸

ار ۳۳:۳۲

و ساختمانهای بزرگ، و سیستم آبیاری وسیعی داشت که به واسطه آن باغهای حاصل‌خیزی در شهر به‌وجود آمده بود. دیوار شهر، ۱۰۰ کیلومتر طول و ۳۰ متر ارتفاع و بیش از ۱۰ متر عرض داشت و به ۱۵۰۰ برج مجهز بود. با وجود این، تمام شهر طوری نابود شد که موجودیت تاریخی آن تا قبل از قرن نوزدهم زیر سؤال قرار داشت تا اینکه باستان‌شناسان با دشواری فراوان آن را کشف کردند. مکانی که آشور از آنجا با شکوه و عظمت بر دنیا سلطنت می‌کرد، واقعاً تبدیل به مرتع شد.

۱:۳ صفینا پس از پیشگویی نابودی ملت‌های همسایه، به مشکلی که پیش رو داشت پرداخت، یعنی به گناه اورشلیم. شهر خدا و قوم خدا به اندازه همسایگان بت‌پرستان گناهکار شده بودند. مردم تظاهر می‌کردند که خدا را می‌پرستند و وقف او هستند، اما قلباً او را رد کرده بودند و همچنان نسبت به گناهانشان بی‌تفاوت بودند. آنها دیگر به فکر عواقب روی بر گرداندن از خدا نبودند.

۲:۳ بعضی افراد وقتی کسی با نظرشان مخالفت می‌کند، دیگر حاضر به گوش کردن به او نیستند. کسانی که

۱۲:۲ حبشه که در جنوب دریای سرخ قرار داشت، در این موقع بر مصر مسلط بود. صفینا به قوم بزرگ در جنوب یهودا اشاره کرد، و بعد به قومی که در شمال آن واقع بود پرداخت، یعنی به آشور. حبشه وقتی که آشور در سال ۶۷۰ ق.م. به مصر تجاوز کرد «به شمشیر او کشته شدند» (برای اطلاع از سایر پیشگویی‌ها درباره حبشه، نگاه کنید به اشعیا فصل ۱۸ و حزقیال ۹:۳۰).

۱۳:۲ آشور گرچه رو به اضمحلال بود، هنوز بزرگترین قدرت نظامی وقت به شمار می‌رفت. آشور سه قرن بر منطقه سلطه داشت و هر کسی را که سر راهش قرار می‌گرفت، نابود می‌کرد. نینوا، پایتخت بزرگ آن، تسخیرناپذیر به نظر می‌رسید. بابلی‌ها در سال ۶۱۲ ق.م. آشور را از صحنه روزگار محو ساختند و به ابر قدرت بعدی منطقه تبدیل شدند.

۱۵:۲ پیشگویی نابودی نینوا ده سال قبل از وقوع آن، مثل این است که امروز کسی نابودی توکیو یا مسکو یا نیویورک را پیشگویی کند. نینوا واقع در خاورمیانه، مرکز فرهنگ و فن‌آوری و زیبایی بود. نینوا کتابخانه‌ها

۳ رهبران اورشلیم مثل شیرهای غران، و قضات آن مانند گرگهای گرسنه شب هستند که از صید خود چیزی را تا صبح باقی نمی گذارند.

۴ انبیای آن دروغگو و سودجو می باشند. کاهنانش احکام خدا را به نفع خود تحریف نموده، خانه خدا را نجس می سازند.

۵ خدا در میان مردم شهر حضور دارد. او عادل و با انصاف است و هر بامداد احکام خود را نمایان می سازد و کوتاهی نمی کند، با وجود این، بدکاران شهر با بی شرمی به شرارت خود ادامه می دهند.

۶ خداوند می فرماید: «قومهای بسیاری را نابود کرده ام و استحکامات آنها را از بین برده ام. شهرهای آنها را با کوچه هایشان چنان ویران کرده ام که حتی یک نفر هم در آنها باقی نمانده است. ۷ گفتم حتماً مردم اورشلیم به من گوش خواهند داد و به هشدارهایم توجه خواهند نمود و بدین ترتیب جلو خرابی شهر و مجازاتی را که مقرر کرده ام خواهند گرفت. ولی آنها چنین نکردند بلکه به کارهای فاسد خود ادامه دادند.»

۸ خداوند می فرماید: «صبر کنید، بزودی وقتش می رسد که بضد قومهای شرور به پا خیزم. زیرا تصمیم گرفته ام ملل جهان را جمع کنم و خشم و غضب خود را بر آنها فرو ریزم. تمام جهان از آتش غیرت من گداخته خواهد شد.

۳:۳

مز ۱۰:۸-۱۰

حز ۱۲:۲۲

۴:۳

هو ۵:۴

ملا ۲:۷-۹

۵:۳

ار ۳:۳؛ ۱۵:۶

۶:۳

اش ۱۰:۳۳-۱۰:۹۱

۱۶:۱-۱۶

صف ۲:۴و۵

۸:۳

حز ۳۸:۱۴-۳۸

صف ۱:۱۸

حضور دارد و عمل می کند. از خود بپرسید: «او الآن چه می کند؟ من چگونه می توانم جزئی از کار او باشم؟»

۷:۳ شاید حیرت کنیم که چگونه اسرائیلی ها با وجود چنین هشدارهای واضحی، باز به سوی خدا بازگشت نمی کردند. مشکل این نبود که آنها بی توجه بودند، بلکه مسأله این بود که آنها اجازه داده بودند گناه به قدری دلشان را سخت کند که دیگر پیروی از خدا برایشان اهمیت نداشت. آنها از گوش دادن به هشدارهای خدا سر باز می زدند و نمی خواستند توبه کنند. اگر الآن از خدا ناطاعتی کنید، شاید قلبتان سخت شود و علاقتان را نسبت به خدا از دست بدهید.

۷:۳ وقتی خدا تعلیم می دهد، از ما انتظار دارد که گوش دهیم و بیاموزیم. اگر نیاموزیم، او از روش سخت تری استفاده خواهد کرد. او نمی خواهد ما درد بکشیم، اما به تنبیه ما ادامه خواهد داد تا دلیلی را که برای ما دارد فرا بگیریم. تعلیم پذیر باشید و سرسختی را کنار بگذارید.

۸:۳ سعی نکنید خودتان انتقام بگیرید. صبور باشید، و عدالت خدا برقرار خواهد شد. در روزهای آخر، خدا همه مردم را طبق اعمالشان داوری خواهد کرد (مکاشفه ۲۰:۱۲). عدالت پیروز خواهد شد؛ خطاکاران به مجازات خواهند رسید و مطیعان برکت خواهند یافت.

مغرورند اغلب از گوش دادن به هر چیزی که با اتکا به نفس کاذبشان مغایر باشد، امتناع می ورزند. قوم خدا نیز به قدری مغرور شده بودند که به خدا گوش نمی دادند و تنبیه و تأدیب او را نمی پذیرفتند. آیا برای شما سخت است که به مشورت روحانی دیگران یا سخنان خدا در کتاب مقدس گوش دهید؟ اگر پی ببرید که چقدر ضعیف و گناهکارید، بیشتر حاضر خواهید شد که گوش دهید.

۴۳:۳ رهبری قوم خدا، هم امتیاز است و هم مسئولیت. خدا از طریق صفینا همه انواع رهبران در اورشلیم را توییح می فرماید، یعنی داوران و انبیا و کاهنان را، زیرا نامطیع و بی رحم و بی مسئولیت و گناهکار بودند. اگر در کلیسا در مقام رهبری قرار دارید، بدانید که مقام ویژه ای دارید، اما مراقب باشید. شما در حضور خدا مسؤول پاکی رفتار و نوع سرمشقی که به دیگران می دهید و صدق گفتارتان می باشید.

۵:۳ مردم اورشلیم از هر طبقه ای که بودند، هیچ عذری برای گناهان خود نداشتند. اورشلیم مرکز مذهبی قوم یهود بود زیرا خانه خدا در آن قرار داشت. اما با آنکه مردم از خدا پیروی نمی کردند، او «در میان مردم شهر حضور داشت.» حاضر در بطن فساد، رنج و محنت، و بی ایمانی. دنیا هر قدر از نظر روحانی منحن به نظر برسد، خدا در آن

۲- روز امید

۹: «آنگاه به قومهای جهان، زبان پاک خواهم داد تا همه آنها فقط نام مرا بخوانند و تنها مرا عبادت کنند. ^{۱۰} قوم پراکنده من از ماورای رودهای حبشه با هدایای خود آمده، مرا پرستش خواهند کرد. ^{۱۱} ای قوم من، در آن زمان دیگر از یاغیگریهای گذشته خود شرمندة نخواهید شد، زیرا من اشخاص متکبر را از میان شما برمی دارم. در کوه مقدس من تکبر وجود نخواهد داشت. ^{۱۲} کسانی که باقی بمانند، متواضع و فروتن خواهند بود و به نام من توکل خواهند نمود. ^{۱۳} آنها دیگر ظالم، دروغگو و حقه باز نخواهند بود. در آرامش و امنیت بسر خواهند برد و هیچکس آنها را نخواهد ترسانید.»

۱۴ ای اورشلیم با شادی سرود بخوان! ای اسرائیل بانگ شادی برآور! ^{۱۵} زیرا خداوند مجازات تو را از تو دور کرده و دشمنانت را به عقب رانده است. خود خداوند، پادشاه اسرائیل، در میان توست، پس دیگر بلا تو را نخواهد ترسانید!

۱۶ در آن روز به اورشلیم خواهند گفت: «ترس! قوی باش! ^{۱۷} زیرا خداوند، خدای تو که در میان توست نجات دهنده ای توانا می باشد. او از تو راضی خواهد بود، و تو را دوست خواهد داشت و وجود تو مایه شادی و سرور او خواهد بود.»

۱۸ خداوند می فرماید: «به غمهایی که از حسرت عیدهای خود دارید پایان خواهم بخشید و بار این ننگ را از دوشتان برخواهم داشت. ^{۱۹} تمام کسانی را که به شما ظلم کرده اند مجازات خواهم نمود. اشخاص ضعیف و درمانده قوم خود را خلاصی خواهم بخشید و رانده شدگان را که مسخره و رسوا شده اند،

۹:۳

اش ۱۸:۱۹

۱۰:۳

اش ۱۱:۱۱

۱۱:۳

اعد ۳:۱۶

اش ۹:۱۱؛ ۴۸:۲؛ ۵۴:۴

دان ۲۰:۱۶؛ ۹

متی ۹:۳

روم ۱۷:۲-۲۰؛ ۹:۳۳

۱ پط ۶:۲

۱۲:۳

نح ۷:۱

صف ۳:۲

۱ پط ۲۱:۱

۱۳:۳

لاو ۲۶:۶

هو ۱۸:۲

۱۵:۳

مز ۷۱:۲۱؛ ۷۴:۱۰؛ ۱۰۱:۲۴

اش ۲۲:۳۳

۱۶:۳

اش ۴۰:۳۵؛ ۴۳:۴۱

حب ۵:۴

عبر ۱۲:۱۲؛ ۱۳

۱۷:۳

اش ۱:۶۳

عبر ۲۵:۷

۱۹:۳

اش ۷:۶۱

حز ۲۶:۳۹-۲۹

برکت خواهند یافت زیرا به خدا اتکا دارند. اتکا به نفس و تکبر جایی در میان قوم راستین خدا یا ملکوت او ندارد.

۱۸:۱۴-۱۹ اگر برای یافتن سعادت، رابطه خود را با خدا قطع کنیم، مرتکب گناه بزرگی شده ایم، چرا که او یگانه کسی است که می تواند ما را به سعادت واقعی رهنمون شود. صفینیا خاطر نشان می سازد که شادی و سرور زمانی به وجود می آید که به خدا اجازه دهیم با ما باشد. به این منظور، باید وفادارانه خدا را پیروی کنیم و مطیع کلام او باشیم. آنگاه خدا در دل ما سرود وجد و شادی خواهد نهاد. اگر می خواهید شاد باشید، با اطاعت از خدا به منبع شادی نزدیک شوید.

۹:۳ خدا به انسان ها زبانی پاک و واحد خواهد بخشید تا همه پیروان او از هر ملتی، قادر باشند هم آهنگ با هم عبادتش کنند. در زمین جدید، همه ایمانداران به یک زبان سخن خواهند گفت؛ برهم ریختگی زبانها که در برج بابل پدید آمد، خنثی خواهد شد (پیدایش ۱۱).

۹:۳ در سرتاسر کتاب مقدس، انبیا پس از اشاره به داوری قوم خدا، وعده نجات و رهایی می دهند. برای کسانی که از او اطاعت و به او اتکا می کنند، امید هست. امروز مانند زمان کتاب مقدس، خدا به کسانی که به سوی او باز می گردند، نجات و رهایی را عطا می فرماید.

۱۲:۳ خدا با غرور و تکبر در هر نسلی مخالف است. اما فقرا و فروتنان، چه از نظر جسمانی و چه از نظر روحانی،

جمع کرده، سرافراز خواهم نمود.^{۲۰} بلی، در آن زمان وقتی شما را جمع نموده، اموالتان را پیش چشمتان به شما باز گردانم، آنگاه در میان تمام مردم جهان سرافراز خواهید شد.» این را خداوند فرموده است.

با اصلاحات مذهبی یوشیا، مردم به ظاهر به سوی خدا باز گشتند، اما قلبشان از خدا دور بود. صفنیا قوم را تشویق کرد گرد هم آیند و برای نجات دعا کنند. ما نیز باید از خودمان پرسیم که آیا اصلاح ما فقط باید نمود ظاهری داشته باشد، یا باید تغییر قلب و زندگی مان را نیز در بر گیرد؟ ما باید گرد آییم و دعا کنیم، و با فروتنی احکام خدا را به جا آوریم، و آنچه را که راست است انجام دهیم، و پیغام امید را درباره آمدن جهانی نوین به گوش جان بشنویم.

۲۰:۳ «پیش چشمتان» به این معنا نیست که این وعده در زمان نسل صفنیا تحقق خواهد یافت، بلکه به آن معنا می باشد که فقط خدا قادر به تفقد از قوم خود و احیای ایشان می باشد.

۲۰:۳ پیغام هلاکتی که در آغاز کتاب مطرح شده، در پایان کتاب به پیغام امید تبدیل می شود. روزی که خدا قومش را برکت دهد، روز نوینی خواهد بود. اگر قرار باشد امروز رهبران کلیسا پیغامی از یک نبی خدا بشنوند، آن پیغام احتمالاً شبیه کتاب صفنیا خواهد بود.